

Teatre de Guàrdia estrena "L'enemic del poble"

text REDACCIÓ

La companyia amateur benicarlanda Teatre de Guàrdia estrena, aquest cap de setmana, "L'enemic del poble", de Henrik Ibsen, una obra extremadament incòmoda i, per això, profundament teatral. Perquè el teatre és l'art del conflicte i, no hi ha conflicte més autèntic en un teatre, que aquell que enfronta l'escenari amb l'espectador. Tal vegada, com en un mirall. Teatre de Guàrdia vol dedicar aquest muntatge "a tots aquells que van tenir un somni i ho van fer realitat, sense baixar mai el cap davant el poder establert".

El nou espectacle de Teatre de Guàrdia, que per primera vegada incorpora tècniques audiovisuals, especialment gravades per a l'ocasió, per un equip dirigit per l'artista Jesús Maestro, es representa en l'Auditori de Benicarló aquest dijous 27, divendres 28 i dissabte 29, a les 22.30h. I el diumenge 30, a les 19h.

"L'enemic del poble" és una obra amb decidida vocació polèmica. Una obra sobre el risc que la democràcia degeneri en demagògia, practicada pels partits polítics: pels professionals "de la política". Una obra sobre el preu que paga qui diu el que la majoria no vol escoltar; sobre el cost de dir la veritat quan és impopular.

Una obra que compta amb superbes interpretacions dels actors de la companyia, que poden arribar a impressionar, emocionar i fins i tot a irritar als espectadors.

En paraules del director, Josi Ganzenmüller, "Aquesta és una d'aquestes obres que tot artista desitja dirigir. Aquest és TEATRE amb lletres majúscules".

Fotografies de l'assaig general (Inma Esbrí i Jesús Maestro)

Número 627-28 març 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

**Anirem a buscar
les carxofes a Múrcia!**
**Qüestionat l'Estudi d'Impacte Ambiental
de la variant de l' N-340**

No al PAI de sòl industrial en la zona de la Batra

**ÀLEX GOZALBO, ENTRENADOR AJUDANT A L'ALL STAR
U15 DE MOSCOU**

La Plataforma vol ara lluitar contra la variant de l'N-340 qüestionant l'Estudi d'Impacte Ambiental

Paco Vallés admet, després de tres setmanes de silenci postelectoral, "que la fruita està ja molt madura"

text REDACCIÓ

Ta plataforma 'Per un terme sense barreres', que es va mobilitzar en les vespres del 9-M, les eleccions estatals, contra la variant de la N-340, licitada pel ministeri de Foment, tractarà de frenar l'execució de les obres fiscalitzant l'Estudi d'Impacte Ambiental. Segons el parer del president de la plataforma Paco Vallés "s'han obviat suggeriments com els 'Ullals' de la Sotà, que apareixen amb les pluges", una cosa que podria afectar al vial, al curs de l'aigua i als camps agrícoles adjacents.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

RECANVIS ASSEGURATS

text CNB

Els equips de relleus Benjamí femení i Aleví masculí van aconseguir la primera posició en la V Jornada de la Lliga Autònoma de Promeses.

L'equip de relleus benjamí femení, compost per Nicole Mateu, Anna García, Gisele Mateu i Noemí Anta, i l'equip de relleus aleví masculí, compost per Ferran Marzà, Carlos Fuente, Albert Astor i Manuel Montserrat, en els 4 x 50 m estils i 4 x 100 m estils, respectivament, van aconseguir el primer lloc. Unes espectaculars, i molt disputades, sèries de relleus en la piscina de Vinaròs el passat 8 i 9 de Març es van donar cita els equips de l'Aquatic Castelló, Benicarló, Castalia, Vila-real, Onda i Vinaròs.

BENJAMINS

Equip Benjamí masculí:

Un equip format per José Julian Jaén (2a posició) en els 200 m estils i un crono de 3:08.50, Arnau Fabregat, Alejandro García, Javier Marzà, Christian García, Enrique Delgado, Vicent Guimerà, Josep Febrer, Daniel Hervás, Mario Tomás, David Valdecarcos i Diego Ruiz. Per equips van aconseguir la (4a posició) en els 4 x 50 m'estils.

Equip Benjamí femení:

Un equip molt esforçat i amb el millor resultat final en els relleus amb el 1r lloc en els 4 x 50 m estils que va estar compost per Gisele Mateu (3a posició) en els 200 m estils amb un crono de 3:36.37, Joana Vallés, Noemí Ant, Claudia Barrachina, Sara Gómez, Hel-lena del Castillo, Virginia Octavio, Vanesa Bel, Anna García, Andrea Arremolina i Nicole Mateu.

ALEVINS

Equip Aleví masculí:

Un equip aleví masculí molt actiu que va aconseguir a nivell individual bons resultats estant compost per Carlos Fuente (2a posició) en els 200 m estils amb un crono de 2:44.35 i (4a posició) en els 1500 m lliures, Manuel Montserrat (3a posició) en els 1500 m lliures amb un crono de 20:36.42, Albert Astor (3a posició) en els 200 m estils amb un crono de 2:46.65, Ferran Marzà, Jordi Assaone, José María Drago, Marc Octavio, Adrián Adell i Jesús Santana. Per equips de relleus van aconseguir la (1a posició) per equips de relleus 4 x100 m estils.

Equip Aleví femení:

Un equip femení molt participatiu que va aconseguir a nivell individual el primer lloc en els 200 m estils amb un crono de 3:10.63 guanyat per Nerea Sorando i que va estar compost per Irene Sorando, Marta Valdecarcos i María José Drago. L'equip de relleus femení va aconseguir el 5é lloc en els 4 x 100 m estils.

FESTES?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Dues setmanes seguides sense lliga donen per a molt. Perquè ni diumenge de Rams ni diumenge de Pasqua el nostre estimat C.D. Benicarló ha jugat cap partit ni de caràcter oficial ni amistós que jo sàpiga. Amb tot aquest immens cabdal d'informació que acabo d'oferir, hi hauria prou per a omplir varies i variades pàgines de qualsevol tipus de premsa esportiva de primer nivell. Per exemple, si en lloc d'escriure a aquesta estigmatitzada revista ho fera a algun diari esportiu de difusió estatal (ara en penso en quatre), vosté, estimat lector, estaria al corrent de totes les coses importants viscudes pel factor humà que forma l'engranatge del CDB. Entre altres coses, tots estarien al corrent d'on han passat les "vacances" els nostres jugadors, així com si algun d'ells pertany a alguna falla, confraria o germandat, o si algú s'ha fet sang als dits tot trencant una cosa que encara no sé ben bé què és. Però queda ben patent que no és el cas ni ganes tampoc. Ha de ser molt dur començar un consell de redacció diari tot dient: "xicots, hem d'omplir quaranta pàgines, la meitat d'elles sobre l'equip x". Si per a mi, de vegades, ja és un martiri i un sacrifici omplir quaranta línies setmanals, no vull pensar el que deu ser omplir-ne quaranta tots els dies de l'any. Esgarrifós.

Ara estic a la de sempre. Podria contar que aquest any no he sortit ni una nit a constatar l'ambient fallero dels casals o que no he vist ni un castell de focs, ni una cremà ni he gaudit de cap mascletà. En canvi, si que he tingut el gran plaer de despertar-me al so de traques i masclets mentre se sentia una dèbil melodia musical de fons. També podria dir que no he sortit a cap processó, tot i el meu infrangible accent

benicarló, ni he arribat a vore cap de sencera.

Suposo que, amb el pas dels anys, l'escepticisme fa que em distancie de certes manifestacions que a tanta gent agraden. Si, ja sé que soc un mal de tot i que no se m'ha de fer cas. Per això l'amo m'ha trucat varies vegades per a demanar de forma correcta, a l'hora que expeditiva, que li d'ompli una pàgina perquè ell ha fet vacances i ara els demés hem de fer la feina. Perquè se suposa que després del descans estam més en forma i ganes per a emprendre qualsevol empresa. Jo li he de dir que no, que jo quan descanso m'escoto més i no per haver descansat tinc més ganes de treballar. Ans al contrari, com a més descanso més m'agrada descansar i menys treballar, i que eixa estúpida expressió de "carregar les piles" no entra dins del meu enteniment, ni sé quina sensació és. El cas és que siga com siga, avui sense falta li he d'enviar al tirà explotador, caricatura de dictadoret sense alçada, un full ple de lletres per tal d'omplir la pàgina destinada al mes estimat CDB. Per això, ara em plantejaré escriure alguna cosa de la propera jornada.

Com ja tothom sap, el Benicarló juga dissabte (demà) a partit de les sis i mitja de la tarda al camp de l'Almassora, abans anomenat "la Garrofera" i que ara rep l'incomprensible nom de "las Boqueras". Furgant per ací i per allà, m'he assabentat que els jugadors de l'equip de la Plana han patit un parell de retallades de jornal, i que no estan al dia perquè l'equip està travessant una important crisi econòmica (i qui no?). Es veu que el directiu que va moure tot el cacau i que va fixar a cop de talonari va protagonitzar una espantà que ni Curro Romero. Aquest personatge (el directiu en qüestió) ja en va protagonitzar una altra quan va estar a Alcalà, on va fer un equip per a pujar de categoria i després se'n va anar. Es veu que tenen sis baixes importants per al partit contra el Benicarló, però jo ja no em refio de ningú. Com a cosa curiosa, els tres darrers partits de lliga que ha jugat l'Almassora han acabat amb empat a zero, per tant, s'espera un partit solemnement avorrit. Del Benicarló no en sé res. Ara espero que algú fiqui una foto a aquesta pàgina per a que no quede tan buida.

"La Cambra Agrària va llançar un ultimàtum al Consistori a poques hores de la celebració del Ple ordinari de març."

ve de la p gina anterior

Va ser una de les respostes de la plataforma anunciades durant la celebració d'una assemblea en la Cambra Agrària que va tenir lloc el dimarts a la nit i a la qual van assistir veïns d'Alcanar i Vinaròs, també afectats i contraris al traçat. Vallés va indicar que el col·lectiu ha contactat amb lletrats de prestigi especialitzats en qüestions mediambientals i que compten amb l'assessorament de tècnics de la Unió de Llaureadors.

Per altra banda la Cambra Agrària va llançar un ultimàtum al Consistori de Benicarló a poques hores de la celebració del Ple ordinari de març. A diferència que en altres qüestions de vital transcendència en els quals s'ha celebrat un Ple extraordinari per un motiu urgent com la presentació d'al·legacions o per a donar més importància a un tema, aquí les pretensions dels centenars de famílies de llauradors han caigut en sac trencat, especialment quan la plana major del PP local va sostenir la pancarta principal de la manifestació. La plataforma volia que els polítics locals es manifestessin públicament en Ple sobre el rebuig a la variant.

Segons va assenyalar Vallés, en Comissió tots els grups per unanimitat van demanar la gratuïtat de l'AP-7 com alternativa a un traçat molt proper i que tindrà un fort impacte sobre el sector primari

Antonio Cuenca, alcalde en funcions, va assenyalar el dimarts que es va acordar en un dictamen de la comissió d'Urbanisme traslladar a la Subdelegació del Govern a Castelló, mitjançant un decret d'ajuntament, el sentit del Consistori enfront d'una opció de traçat que destruirà mig miler de finques agràries en plena explotació. Però la plataforma vol

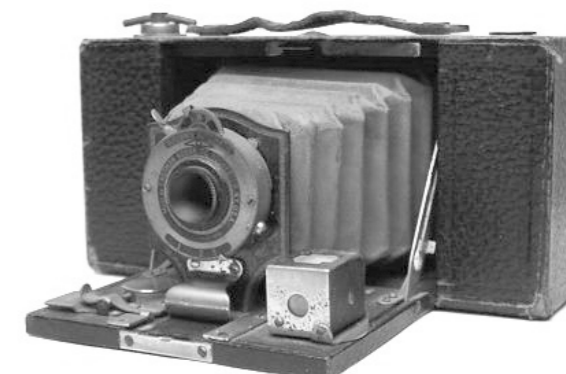
més i el dimarts es va manifestar de mala gana pel fet que no es duqués el punt al ple. "Esperem que finalment ho porten a Ple", va reclamar un portaveu d'aquest col·lectiu.

Segons va assenyalar Vallés, en Comissió tots els grups per unanimitat van demanar la gratuïtat de l'AP-7 com alternativa a un traçat molt proper i que tindrà un fort impacte sobre el sector primari "però el Bloc va votar en contra i el PSOE es va abstenir de reclamar un canvi de traçat. Alguna cosa hem guanyat amb aquesta abstenció del PSOE", va celebrar Vallés. Paco Vallés va admetre després de diverses setmanes de silenci postelectoral "que la fruita està ja molt madura", en referència a la licitació de la variant i a la signatura de les actes d'ocupació. "En quatre mesos arribaran les expropiacions i després les màquines però en les pròximes setmanes no anem a parar", va assegurar.

El Bloc manté d'una banda el suport a la reivindicació de la gratuïtat de l'autopista però rebutja una variant més propera a aquest vial, per entendre que afectarà a altres propietaris, entre ells un dels pous de l'aigua del qual es subministra la localitat.

"Organització i digitalització del Fons Fotogràfic José Palanques"

El proper 28 de març de 2008 a les 19 hores en el Centre Cultural Convent de Sant Francesc - Muche la presentació del projecte de "Organització i digitalització del Fons Fotogràfic José Palanques", dut a terme per la Fundació Caixa Benicarló conjuntament amb l'Universitat Jaume I de Castelló.

Jordi Pujol. Memòries.

Llibres

text BARTOMEU L.O.

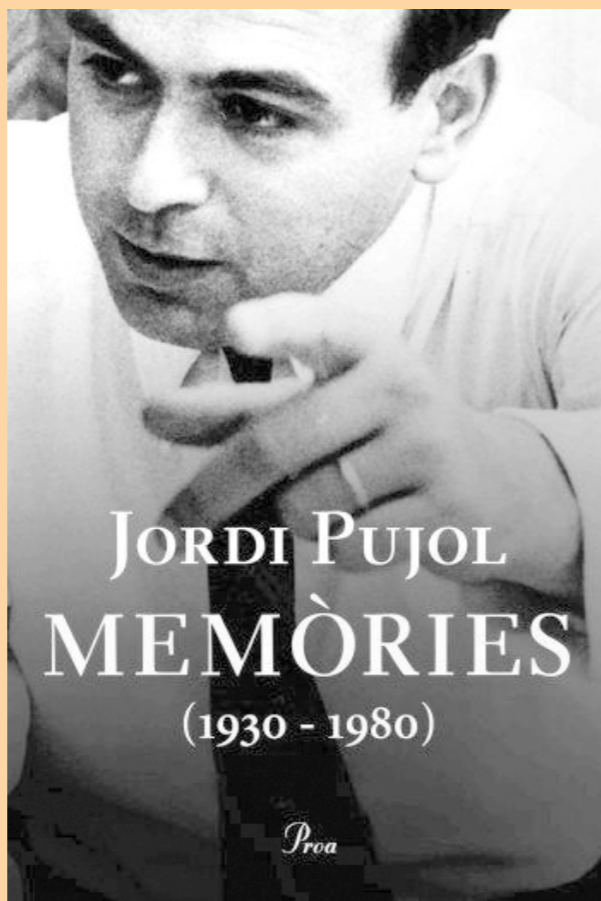
Jordi Pujol. Memòries (I) (1930-1980).
 Editorial Proa, dins la col·lecció *Perfils*
 400 pàgines, publicat el 2007

Interessantíssim primer volum de les memòries de l'expresident de la Generalitat de Catalunya, corresponents a la part de la seua biografia anterior al càrrec pel que serà recordat.

Jordi Pujol, amb la col·laboració del periodista Manuel Cuyàs, ens retrotrau a la societat catalana de 1930 i ens porta des de la Guerra Civil espanyola fins la transició alternant poc conegudes vivències personals amb la descripció de les successives situacions polítiques i històriques que s'han donat a Catalunya entre 1930 i 1980, des del punt de vista d'un espectador, quan no directament actor, simplement excepcional.

També es pot parlar de la seua "poc amable" relació amb Tarradellas, de la seua visió "personalista" (en el corrent filosòfic personalista) i europeista, de les seues relacions amb els diferents presidents del Govern d'Espanya, etc.

Una pregunta que alberga tota una filosofia de vida ha marcat en Jordi Pujol: *Què puc fer per Catalunya?* Aquesta pregunta trobarà diferents respostes al llarg dels diferents capítols a l'àmbit religiós, al cultural, a l'econòmic, i fins i tot a l'esportiu.

En definitiva, un llibre molt recomanable que pot aprofitar d'inesgotable font d'inspiració a tots aquells que hui es pregunten: Què puc fer pel País Valencià?

ÀLEX GOZALBO, ENTRENADOR AJUDANT A L'ALL STAR U15 DE MOSCOU

text REDACCIÓ

'FIBA Europe' va escollir Àlex Gozalbo per a fer d'entrenador ajudant a l'All Star U15, que es va celebrar el passat dijous 13 a Moscou (Rússia). El jove benicarlano, que aporta els seus coneixements al primer equip de Ciudad Ros Casares València, va fer d'assistent del prestigiós tècnic grec Kostas Missas. Entre tots dos van dirigir el combinat d'Europa, que va mesurar les seues forces amb el de Rússia (68-50). Sonia Cruz i Irene Garí van ser les úniques jugadores espanyoles entre tanta promesa europea. Gozalbo acumula aquesta temporada diferents títols amb l'equip valencià, com ara la Lliga Valenciana, la Supercopa o la Copa de la Reina.

Himalaia Maestrat inicia dilluns l'aventura de pujar el Dhaulagiri, de 8167 metres

text REDACCIÓ

Aquest dilluns 24 de març va eixir de Barcelona l'expedició Himàlaia Maestrat que té per objectiu assolir el cim del Dhaulagiri, que amb els seus 8167 metres és la setena muntanya més alta de la Terra. L'equip està format per un grup d'alpinistes del Maestrat i de comarques veïnes, amb una vasta experiència en escalada d'alta muntanya. El Dhaulagiri és troba a la serralada de l'Himàlaia i íntegrament en territori nepalí. El seu nom ve del sànscrit: dhaula vol dir "blanc" i "giri" muntanya. Quan va ser descoberta pels occidentals al 1808, es va pensar que es tractava de la muntanya més alta del món. En l'expedició hi col·laboren nombroses empreses de la localitat.

29/03/2008

CAMP MPAL. DE BENICARLÓ

11:30 CADET ·A· / ALQUERIES C.F. ·A·

10:00 INFANTIL ·A· / ALQUERIES C.F. ·A·

15:30 BENJAMIN ·B· / BENJAMIN ·D·

15:30 BENJAMIN ·C· / C.D. VINROMA

16:30 PRE-BENJAMIN ·A· / A.C.D. PENÍSCOLA

16:30 ALEVIN ·B· / ALEVIN ·D·

13:00 PRE-BENJAMIN ·C· / C.F. PLATGES TORRENOSTRA

CAMP MPAL. DE TORREBLANCA

11:00 C.F. PLATGES TORRENOSTRA / INFANTIL ·B·

12:30 C.F. PLATGES TORRENOSTRA / CADET ·B·

BENICARLÓ BASE
FUTBOL

partits propera setmana

30/03/2008

CAMP MPAL. DE BENICARLÓ

9:30 BENJAMIN ·A· / BURRIANA F.B. ·A·

10:30 ALEVIN ·A· / BURRIANA F.B. ·A·

CAMPO MPA.LES CAPSADES ·VINAROS

11:30 VINAROS C.F. ·B· / PRE-BENJAMIN ·D·

9:30 VINAROS C.F. ·A· / PRE-BENJAMIN ·B·

10:30 VINAROS C.F./ ·D·ALEVIN ·C·

Picasso. Sala Gaspar. Imatges d'una exposició de 1960

text MUCBE

Com una finestra oberta al passat, set soports amb diverses imatges reproduïdes en grans formats ens permeten apropar-nos encara més a aquell hivern del 1960, quan la Sala Gaspar de Barcelona va acollir una iniciativa singular: per primer cop, i en plé franquisme, es presentava a Catalunya una exposició monogràfica de Picasso.

La mostra, formada per trenta olis excepcionals que el propi artista havia seleccionat i transportat des de París, es va convertir en un verdader esdeveniment cultural, social i polític.

"Picasso. Sala Gaspar" recupera la memòria d'aquella exposició llegendària i reuneix fotografies de la galeria i del públic que la va visitar, imatges filmades pel NO-DO, retalls de premsa i objectes originals (alguns d'ells realitzats pel propi Picasso en l'entorn de la seva cordial relació amb la família Gaspar) que ens parlen d'aquell moment que va significar un punt d'inflexió en la recuperació pública de Picasso en Barcelona.

L'ARCA DE NOÉ DE L'ÀRTIC

El 26 de febrer passat s'inaugurà el dipòsit subterrani de llavors més gran del món a l'illa noruega de Spitsbergen, el conegut mediàticament com "l'Arca de Noé" de les plantes. Spitsbergen pertany a l'arxipèlag de Svalbard a l'Oceà Glacial Àrtic. El projecte ha seguit promogut pel Fons Mundial per a la Diversitat de Cultius.

La volta, on hi ha tres compartiments d'alta seguretat, s'ha excavat al final d'un túnel de 130 metres de profunditat en una muntanya de gres impermeable i resistent als terratrèmols. La seva altura la protegeix d'una possible pujada del nivell de la mar a causa del canvi climàtic. Les parets de formigó la faran resistent a les radiacions i a l'esclat de bombes nuclears. Segons el cap del projecte, el dipòsit ha seguit dissenyat per resistir catàstrofes canvis climàtics violents o conflictes nuclears que arrasarien la major part de collites del món; per tot això també se'l nomena la Volta de la Fi del Món. Acolirà 4,5 milions de mostres, amb un total de 100 milions de llavors d'espècies i varietats d'interès agrícola que es conservaran a -18°C i s'espera que conserven la seva viabilitat –capacitat de germinació– durant milers d'anys; el rècord el tindrà el sorgo amb 19.500 anys. Com el substrat de la muntanya està congelat permanentment (permafrost), encara que fallés l'electricitat, les llavors es mantindrien les baixes temperatures.

La riquesa d'espècies biològiques, la biodiversitat en sentit restringit, està perdent-se dia a dia. Els diversos impactes ambientals i la homogeneïtzació en els cultius han afavorit la desaparició d'un gran nombre de varietats locals i regionals. Per exemple, només uns cinc tipus d'arròs es comercialitzen amplament, quan hi ha arreu del món unes 200.000 varietats adaptades a diversos climes o condicions. La biodiversitat agrícola es la base que han emprat els llauradors del món per obtenir noves varietats per creuaments de les preexistents. Si hi ha que canviar els cultius per l'escalfament planetari, per resistir a noves plagues o adaptar-se a distintes condicions del sòl, serà la biodiversitat la que ens permetrà obtenir aquestes noves varietats de blat, arròs, país, mongetes... Així doncs, la seva conservació és clau per la seguretat alimentària mundial.

En novembre de 2001, la Conferència de la FAO – Organització de l'ONU de l'Agricultura i l'Alimentació – adoptà el Tractat Internacional sobre els Recursos Fitogenètics per l'Alimentació i l'Agricultura. Entrà en vigor el 29 de juny de 2004, noranta dies després que 40 estats

el ratificaren. S'entén per recurs fitogenètic qualsevol material genètic vegetal que té un valor per l'agricultura i l'alimentació, com llavors, teixits biològics... Els objectius del tractat són la conservació i utilització dels recursos fitogenètics i la distribució justa i equitativa dels beneficis obtinguts. S'estableix un Sistema Multilateral per a facilitar l'assoliment d'aquests objectius respecte a 64 cultius, així quan s'obté un producte comercial emprant aquests recursos, hi ha previst el pagament d'una part equitativa dels guanys econòmics als seus propietaris originaris com els llauradors d'una regió o d'una ètnia que veuen reconeguts els seus drets.

El Fons Mundial per a la Diversitat de Cultius (FMDC) quedà constituït a finals de 2004 per aconseguir finançament i dur a terme els objectius del tractat. Dins dels donants hi figuren països del primer món com Suècia, Noruega Austràlia o Estats Units, països del tercer món com Etiòpia, Equador o Marroc i organitzacions internacionals com el Banc Mundial. També organitzacions privades amb dubtosa reputació ambiental com la Corporació Monsanto, Dupont o Sygenta –multinationals promotores dels transgènics–, la Fundació Rockefeller –promotora de la Revolució verda dels anys seixanta– i la Dow Chemical- responsable subsidiària del desastre de Bhopal. El FMDC fixà com una de les seves línies principals d'actuació la conservació dels prop de 1400 bancs de llavors que hi ha al món, molts d'ells en situació precària per la manca de recursos, pel perill de catàstrofes o guerres.

Així, sorgí la idea d'un banc mundial de llavors a Svalbard, recolzat pel govern noruec, que actuaria com el gran llegat agrícola de la humanitat front a tot tipus de perills. Molts bancs de llavors de tot el món s'han compromès a enviar mostres a aquesta Arca de Noé de llavors. Encara que majoritàriament, s'ha valorat de forma positiva el banc de llavors de l'Àrtic, a la xarxa global, es poden trobar veus que s'oposen al projecte. S'opina que tot és una gran excusa per a que els països rics o les multinacionals agrícoles s'apropien de la biodiversitat dels llauradors del sud, autèntics creadors de gran part de les varietats agrícoles del món.

Front a l'Arca de Noé àrtica caldria fer una sèrie de reflexions. La millor manera de protegir les varietats agrícoles és cultivant-les, no guardant-les en una cova congelada. És el sistema de comerç agrícola mundial el que ha afavorit la utilització d'unes poques varietats en detriment de les locals i regionals i, per tant, la primera opció seria promoure el seu conreu. Com a mesura de seguretat, be estan els bancs de llavors, però millor a els països originaris d'aquesta biodiversitat. La concentració dels recursos fitogenètics en un banc a un país del primer món i darrere del que hi ha grans multinacionals agroquímiques pot generar desconfiances, el terme biopirateria fou creat a causa les seves accions. L'opció és que organitzacions internacionals fortes protegeixin realment els països pobres de les ambicions de les grans corporacions.

Pere Bausà

SOBRE LA FUNCIO DE LES ARTS

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RAMON GUILLEM.

Com l'angèlica.

El Gall editor. Pollença. 2007.

Amb aquest llibre, el poeta Ramon Guillem s'endinsa una altra vegada en l'escriptura d'un dietari, després d'haver publicat ja molts anys la seua primera manifestació en aquest gènere, "La cambra insomne". El llibre comença amb referències a diversos dietaris, algunes de les quals s'adiuen molt bé amb el contingut del que llegirem després, així l'escriptor portugués Eugénio de Andrade al principi del llibre "Afluentes do silencio" escriu que en un dietari està format per "meandres, divagacions, circumloquis, i també, perplexitats i estranyesa..." i afegeix que el gran dubte és "no saber en la majoria d'aquests escrits on està la frontera entre la prosa i la poesia."

Tot això ho trobem en gran part en aquest dietari del poeta de Catarroja, així per exemple, expressa les dificultats de l'amor o per escriure sobre l'amor amb cites de diversos poetes. Però també les dificultats d'escriure poesia a mesura que passen els anys: "És inevitable. En passar els anys és més difícil escriure poesia."

Per altra banda trobem el record dels paisatges destruïts per la desídia dels polítics, o el record del seu primer mestre, o del amic desaparegut, l'escriptor Cristòfor Aguado, i sobretot del també poeta Manel Garcia Grau, en un dels moments més emotius del dietari.

En el llibre hi ha també espai per a celebrar els petits plaers de la vida quotidiana, des d'un bon àpat a la bellesa d'un paisatge. Així mateix el poeta expressa la seua preocupació per la banalització cada vegada més freqüent de la vida i de la cultura o de l'escassa atenció del mitjans de comunicació a la creació literària a no ser que vaja acompanyada d'algun element extraliterari. De vegades hi ha el comentari sobre un llibre, un disc o un quadre, que ens apropen a la crítica literària, musical o pictòrica, sense defugir la polèmica si convé, però també mostrant la seua passió per determinats escriptors, quadres o músiques.

Però sobretot destacaríem la constant presència de la reflexió sobre el paper de les arts, amb manifestacions pròpies, però també amb un gran bagatge d'erudició amb constants cites d'artistes diversos.

En "Com l'angèlica" està escrit amb una prosa molt acurada i amb una gran ambició intel·lectual, i sens dubte ha de fer les delícies dels paladars literaris més exquisits.

PARTICIPACIÓ DE LA BANDA "CIUTAT DE BENICARLÓ" AL CAMP DEL VALÈNCIA

text REDACCIÓ

El diumenge dia 30 de març, la Banda "Ciutat de Benicarló" serà la protagonista de la tradicional desfilada que les bandes valencianes fan al camp de Mestalla en cada partit de futbol.

El partit València – Mallorca, corresponent a la jornada número 30 de la lliga de futbol a la primera divisió tindrà durant els seus prolegòmens i en la mitja part, la participació de la banda de Benicarló que interpretarà diferents pasdobles en la mateixa gespa fins la sortida dels jugadors.

Aquesta activitat, sol·licitada ja fa temps a iniciativa de la junta directiva presidida per Joaquín Moros mitjançant la penya valencianista de Benicarló, va ser posposada en més d'una ocasió per coincidència en altres actes de la banda que no es podien canviar.

En aquesta ocasió no hi hagué cap problema d'agenda i els aficionats del València podran escoltar la música dels 75 intèrprets que per l'ocasió es desplaçaran a la capital del Túria.

La directiva del València ha convidat a la llotja d'autoritats al president de l'entitat i alcalde de la ciutat de Benicarló com a representació institucional de la nostra ciutat.

Es tracta d'una nova experiència a afegir en l'activitat tan diversa que l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" desenvolupa cada any.

Destacar també l'esforç que bastants joves intèrprets oferiren durant tot el dia, ja que en aquest diumenge coincidiren tres actes molt diferents de forma consecutiva (concert, ofrena de flors i processó del Crist de la Mar), fet que no s'havia donat mai, al menys en les últimes dècades de la quasi bicentenària agrupació musical benicarlanda.

"Omenaje a la mala uva"

text LA FILOXERA

Ja que aquesta breu història del rock pretén formar-se a través d'un esforç col·lectiu, presentem avui un disc que va editar el fanzine La Filoxera en 1999: "Omenaje a la mala uva"

En aquest recopilatori van participar catorze grups, alguns d'àmbit nacional i altres de Benicarló. Entre els d'aquí, Nereida, amb un tema de més de nou minuts; Coco, amb la seua cançó "Julai"; La Iguana, amb "Special day" i també podríem incloure a Tinc Ladilles pel seu baixista. Aquest va ser l'últim disc de Subteraneo records, la coneguda discogràfica independent de Manolo Rock. La portada va ser obra de la benicarlanda Begoña del Arco.

BREU HISTÒRIA DEL ROCK A BENICARLÓ

Si has format part d'algun grup o coneixes algun, posa't en contacte amb nosaltres.

laveubenicarlo@terra.es
www.lafiloxera.es.kz

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM		COGNOMS	
DOMICILI			
POBLACIÓ	CP	TEL.	

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA			
ADREÇA		POBLACIÓ	CP
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte			

Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
---	---	---	---	---

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remetra el primer exemplar de la subscripció

Dijous 3- Abril

19.00 h Inauguració de l'exposició de pintura "Lavados" de Marisa Piñana (fins al 3 de maig).

Centre Cultural Convent de Sant Francesc – Mucbe

FOTO!

El dia 26 de març Vicentica Senar va complir anys! Li desitgem molta felicitat i que complisca molts més. Felicitats!!!!

El catàleg d'arbres monumentals inclou més de 800

text NOTA DE PREMSA

La Conselleria de Medi ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, ha comptabilitzat ja 840 exemplars d'arbres monumentals que ha inclòs en el Catàleg Tècnic d'arbres monumentals i singulars que en l'actualitat es troba en elaboració. "Segons ha explicat la directora general de gestió del Mitjà, Mª Àngels Sègol, està previst que aquest catàleg, que generarà posteriorment el Catàleg d'Arbres Monumentals de la Comunitat, juntament amb el pla director que establirà les prioritats tècniques per a la conservació de l'arbrat monumental estigui finalitzat al desembre d'aquest any".

Així mateix ha recordat la directora general, quan estigui finalitzat s'estima que la relació d'exemplars inclosos en el mateix sobrepassi àmpliament els 1200. I és que en l'actualitat es continua recopilant informació a través d'ajuntaments, agents mediambientals, *Seprona, organitzacions no governamentals i particulars.

Del total de 840 exemplars que s'han comptabilitzat en aquests moments, 206 van entrar de manera automàtica en la categoria de Monumentals, segons els requisits establerts en la Llei de Patrimoni Arbori de la Comunitat. A més, s'han comptabilitzat 18 arbres monumentals d'interès local i 616 s'incorporen provisionalment com singulars, a l'espera de la seva catalogació posterior com monumentals, singulars o monumentals d'interès local. Dels 206 arbres de la categoria de monumentals, 12 so per complir el requisit d'altura, fins a la data l'arbre més alt de la Comunitat és un Eucaliptus blanc amb 38,46 metres. 56 s'han incorporat pel requisit de perímetre, sent el de major

perímetre una alzina amb 28 metres. Igualment s'han comptabilitzat 50 exemplars que superen els 25 metres de diàmetre major de copa, tal com recull la Llei, sent el de major diàmetre un Ficus microcarpa i 114 pel requisit d'edat, més de 350 anys, entre els quals s'inclou una olivera amb 1.500 anys i a més d'altres 17 exemplars amb edat benivolguda de més de 1.000 anys.

98 espècies diferents

Els exemplars catalogats fins a la data pertanyen a 98 espècies diferents, ha explicat la directora general de Gestió del Mitjà Natural, dels quals 56 pertanyen a la nostra flora i altres 42 són alòctones. "És destacable, ha continuat Mª Àngels Sègol, el nombre d'exemplars de carrasca, amb 143, d'oliveres amb 56, de pi carrasco, dels quals s'han

comptabilitzat, fins a la data, 46 i de xiprers amb un total de 41 exemplars". En l'actualitat, es continuen realitzant la visita dels exemplars des d'individus ja molt coneguts com poden ser les Carrasques de Culla i de Xixona, els Roures del Barranc dels Horts d'Ares del Maestrat, els Ficus del Parterre i la Glorieta de València, el Xop de Bocarent, els Pins de Hortola i Vistabella, les Sables de Les Blanques en La Poble de Sant Miquel, fins a exemplars com Oliveres centenàries o altres amb caràcter de singularitat, històrics o culturals. En aquestes visites es prenen les corresponents dades biològics i dendromètriques i mostres per a remissió a anàlisi fitosanitària en la pròpia Conselleria. Es té en compte especialment el cas dels conjunts arboris excel·lents gestionats per terceres entitats com ocorre en el Palmerar d'Elx, en la roureda del Barranc dels Horts d'Ares del Maestrat o el Jardí Botànic de València.

SOSTENELLA...

Sembla que no. Sembla que el "correctiu" que els "populars" han rebut a les urnes, en les eleccions generals, no servirà de gran cosa, per reconduir la seua estratègia, en els quatre anys de legislatura que comencen. Mal símptoma i mal presagi. Mal símptoma perquè no es volen donar per enterats –Rajoy manifestava, públicament, el seu agraïment a Acebes, la nit d'autos-. I mal presagi perquè, convençuts com estan que ho han fet bé (!?) –Rajoy es reafirmava la mateixa nit i en declaracions posteriors, que estan en el bon camí (!)-, no pararan en el seu intent de bloquejar el funcionament de la democràcia i de crear el caos total: "sostenella i no emendalla".

Marc Antoni Adell

Josep Botella Pardo nou secretari general de La Unió de Llauradors

text REDACCIÓ

Josep Botella Pardo ha estat triat com nou Secretari General de LA UNIO-COAG després de la ratificació en el seu càrrec, per unanimitat, per part del Consell Sindical a proposta de la Comissió Executiva. El Consell Sindical és el màxim òrgan entre congressos i està format per una representació territorial (totes les comarques de la Comunitat Valenciana) i sectorial de l'organització. No han existit candidatures a la Secretaria General i Josep Botella és per tant la persona de consens que ha decidit nomenar avui la Comissió Executiva per a substituir a Joan Brusca, qui va morir el passat 17 de febrer a les Borges Blanques després de sofrir una crisi cardíaca.

Botella és productor de cítrics de Càrcer (Ribera Alta) i té 51 anys. És membre de la Comissió Executiva des de 1998, responsable de cítrics en l'àmbit estatal en COAG i autonòmic en LA UNIO i també era el tresorer de l'organització. Va ser president de la interprofessional cítrica espanyola Intercitrus durant la campanya 2005-2006.

En la nova Comissió Executiva s'incorpora així mateix Vicent Goterris, actual Delegat Provincial de LA UNIO a Castelló. Miquel Oltra es manté com Sotssecretari General de LA UNIO en l'actual executiva de la formarà part a més d'aquest, Goterris i Botella;

Ramón Mampel, Luis Javier Navarro, Juan Pastor i Francisco Mestre; fins a conformar els set membres que marquen com a màxim els estatuts.

Josep Botella ha agraït el suport unànime rebut pels màxims òrgans de govern de LA UNIO i ha assenyalat que "accepta el repte amb enorme orgull i que va a continuar amb les línies de treball dels últims anys, caracteritzades pel diàleg i interlocució amb les Administracions i la reivindicació si fos necessari".

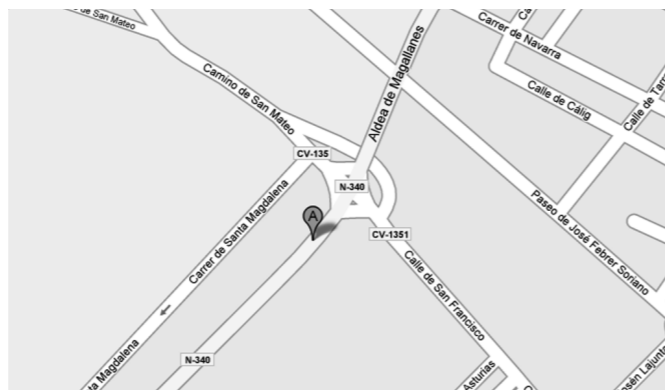
Botella ha dit que "l'agricultura i els agricultors tenen futur si existeix voluntat política i sensibilitat per part de la societat valenciana. Vaig a treballar amb totes les meves forces perquè les polítiques agràries repercuteixin en benefici dels agricultors i ramaders de la Comunitat Valenciana. A part de riquesa econòmica al produir aliments de qualitat, els agricultors i ramaders vertebrem el territori i mantenim a la població en els pobles, vam conservar el medi ambient i protegim el paisatge, vam formar part d'un patrimoni tradicional que cal preservar".

No al PAI de sòl industrial en la zona de la Batra

text REDACCIÓ

El Ple de Benicarló deixarà sense efecte aquest dijous l'acord plenari adoptat pel ple de la corporació del passat 26 de juny de 2006 pel qual es va iniciar el procediment per a la gestió indirecta d'un PAI de sòl industrial en la zona de la Batra i es van aprovar les seves bases particulars. L'acord ho van adoptar PSPV i Bloc i ara el PP ho bandejarà una vegada ja descartat en el document de Concert previ. Segons l'alcalde en funcions, Antonio Cuenca, "ni els veïns ni els industrials de la zona volien que aquest PAI es desenvolupés però si que es recalificara a residencial".

Així les coses les quatre o cinc indústries del sector del moble d'aquest àmbit –Mobles Benicarló, Esteller Fuster, Asfibe i altres més petites- tindran un període d'uns anys per a prendre decisions sobre el seu futur, se'ls bloquejaran noves ampliacions i el futur trasllat de les indústries serà al seu càrrec. Amb aquesta caducitat es clarifiquen del tot les possibilitats futures d'aquesta zona que quedarà situada en una posició immillorable al costat del futur bulevard que resultarà del trasllat del tràfic pesant de l'N-340 a la polèmica variant que discorrerà diversos quilòmetres cap a l'oest per terrenys actualment agrícoles.

Segons l'alcalde en funcions, Antonio Cuenca, "ni els veïns ni els industrials de la zona volien que aquest PAI es desenvolupés però si que es recalificara a residencial".

Per altra banda el Ple aprovarà diversos projectes d'acondicionament de camins com el dels Frares o la millora del Camí Vell de Sant Mateu, que executa la Mancomunitat de la Taula del Sénia i la Conselleria d'Agricultura. Aquests camins no es veuran afectats per la futura variant de l'N-340, va assegurar Cuenca.

càrrec ... des de feia més de tres mesos però ... Massa festa que diuen. El regidor eixe, camaleònic ell, segons els de l'Univers fallero, per allò que pel matí va amb la brusa fallera i per la nit amb corbata i de processó, va prometre que passades les falles, apanyat. Ho pintaran! Bé, sembla que els mariners ja s'han buscat la vida i ... Ara els esperen, als de l'ajuntament, a que vagen allí a fer-se la foto. Amb un garrot a la porta!

Sessió de lectura vespertina

Ens ha arribat a les nostres orelles que a l'estiu fa massa calor per anar a llegir llibres per la vesprada i, per aquesta raó, volen canviar el torn de vesprada, de la nova i flamant biblioteca, a la de la mar, a la platja. I és que cal fer-se morenos. Fins i tot per llegir.

Imatge d'alcalde contradictòria

Amb el retard en que ens ha arribat, i les vacances de setmana santa d'aquesta gent de La Veu, els tafaners no hem pogut traure aquesta foto, cortesia d'un amic pepero, que ens ensenya la presència d'ànim del nostre estimat alcalde a les passades eleccions estatals. Tot i que no tenim massa clar la seua convicció. Ho diem pel fet que amb la ma esquerra agafada al nostre President de la Dipu, Fabra, com si ballés la sardana, sembla voler transmetre una idea de felicitat per l'esdeveniment tan important en el qual es troba però, veient la dreia, amb el puny tancat i el braç ert cap a baix, semblaria el contrari, empenyat. Com a qui li traeix el subconscient. Curiosa imatge, no?

(Per cert, els tafaners, assabentats de la seua malaltia li volem transmetre la nostra mostra de suport més sincera i un aviat restabliment.)

ve de la p gina anterior

ser que siga en llocs tancats a tal efecte, com era que en corrien, i volaven, tants i per tants llocs? És que en aquest poble el més fàcil, quasi sempre, ha de ser fer el ruc saltant-se la llei a la torera?

Responsabilitats

I per cert els tafaners, després de veure la quantitat de mobiliari urbà destrossat, façanes ennegrides pels coets i pixerades, escaparatades mascarats, clavegueres desfetes, vidres i tapes de la llum i el gas trencades, enllumenat públic i privat trencats, i algun que altre contenidor socarrat, ens

preguntem, açò els que en aquest poble entenem per festa? Doncs quina imatge donem! Segurament en són molts, més del que ens pensem, els que estan en desacord d'aquesta manera de fer el cafre, perdó, festa, ens havíem errat, i que veuen les seues veus tapades per tant de soroll dels petards incontrolats dels energúmens que no respecten res. Això sí, perquè les nostres autoritats es renten les mans, com Pilatus.

Pintamones

Els tafaners ens hem assabentat que la façana del Museu de la Mar s'havia de pintar. Segons embla l'ajuntament s'havia de fer

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Regust falleroeclesiàstic (1)

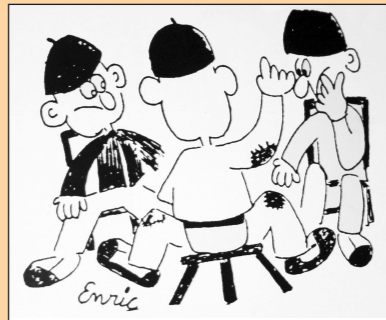
I és que la dualitat falles vs religió,enguany, ha arribat al seu paroxisme màxim. L'anecdòticari d'aquesta confluència falleroeclesiàstica ha deixat tal rosari de curiositats i absurditats que riguin-se vostés dels autos sacramentals de l'època. Ni Calderon hagués pogut fer una obra semblant. La primera ja la vam dir, la cridà i el novenari, però aquesta altra li guanya pel seu to surrealista, la veu de fons del rosari que acompanyava la processó del Cristo era acompanyada, valga la redundància, per la tonalitat de Paquito el Xocolater quan eren les nou de la nit. Ja ho dèiem. Ni Calderon de la Barca.

Regust falleroeclesiàstic (2)

Els tafaners també estem sorpresos per la rapidesa amb que s'arrelen al nostre poble les tradicions, tan tradicionals com els trenta-cinc anys de falles, que passen per davant dels més de tres-cents dels Cristo, fent-li canviar el recorregut de la seua processó. I és que els experts de l'Univers fallero ja ho van dir hi ha tradicions ... i tradicions. Ho podeu rellegir a La Veu de fa unes setmanes.

Regust falleroeclesiàstic (3)

Bé, i no diguem de la processó del Dimecres Sant. Aquesta, ni això. No va tindre la sort de la del Cristo, que li van canviar el recorregut, simplement, va desaparèixer. Quines prediccions tan afinades les de l'Univers.

No sabem si el que us contarem ara ha tingut l'influx d'aquest ambient falleroeclesiàstic però ... alguna cosa deu haver.

Regust falleroeclesiàstic (4)

Com dèiem, els de l'Univers, certament, són uns experts que no tenen preu. Van predir l'efecte camaleònic dels fallers amb tanta cura que ni les prediccions del Mauri, el del temps a la TV3, les encerta tant. El millor exemple ha estat el del fallero major de l'ajuntament, Salinas, pel matí amb puro, coet i camisola i, pel vespre, regidor de festes, vestit de negre al mig de la processó, juntament amb els seus companys de govern i les forces vives, desfilant amb ciri a la ma. Millor, impossible.

Regust falleroeclesiàstic (5)

No sabem si el que us contarem ara ha tingut l'influx d'aquest ambient falleroeclesiàstic però ... alguna cosa deu haver. Així, a les novenes, es podia escoltar, al mateix temps, l'himne del Crist de la Mar, cantat a duo ... en castellà i en valencià. El problema de la llengua arriba fins i tot ací. Ja ho dèiem, una altra tradició que canvia.

Cort fallera incompleta

I és que a la desfilada de la fallera major i la seua Cort d'Honor els hi faltava alguna cosa, falleres. Així, a la fallera major, només se la veure acompanyada de cinc falleres. La resta no se sabia on era. Preguntat un cap d'açò de les falles per las qüestió, va contestar, "Són coses que passen". Quines deuen ser?

Plantada fallera

Per cert, bonica l'estampa de totes les falleres, el dia de l'ofrena, plantadetes elles, en filereta, mentre les autoritats estaven ben assegudes mirant el pas del personal. Feient un quadre d'allò més bucòlic.

Trenet faller

No ens cansarem de dir-ho. Cal fer cas als experts fallers de La Veu, els de l'Univers, en les seues apreciacions. Un usuari de l'esmentat trenet va tenir un accident al caure del seu seient. No cal dir-ho, segurament, els responsables d'aquesta genial idea no se'ls hi va ocórrer consultar als nostres experts. Després passa el que passa. Per a propers anys caldria que s'ho repensaren, no creieu?

Borratxos

Bé, no ens referim als que han tingut un nivell d'alcohol ben elevat en aquestes festes falleres, que també els ha hagut, i molts, ens referim als coets borratxos que van proliferar per molts llocs de la nostra ciutat sense cap control. Ho diem pel fet que, com suposadament no es poden vendre, i mernys llençar, a no

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Després d'una setmana intensa, plena d'emocions de tot tipus, ara em toca tornar a la feina per a parlar d'una publicació que va aparèixer fa dues setmanes i que no anomena cap informació al respecte. Per això suposo que aquesta setmana La Veu es farà ressò de tot allò que hem viscut i que encara no ha estat contat dins d'aquestes pàgines. Com a única referència trobem a la contraportada un acolorit cartell de propaganda de la festa més coenta i kitx (seran sinònimes aquestes dues paraules?) que es fa al nostre poble. Ara jo podria dir que quina llàstima deixar perdre una de les poques pàgines a colors que té La Veu, però no ho faré i només em limitaré a dir que comprenc que també s'ha de menjar una mica de la publicitat, encara que siga de les falles. Com anava dient —o no suposo que aquesta setmana serà la de les fotos de les dues festivitats (?) viscudes al nostre poble la setmana passada, tant la seua vessant lúdica com la religiosa. Això ho deixaré per la propera setmana.

Ara voldria demanar, una setmana més, que es generalitzen els peus de foto. M'he quedat sense saber qui són les dues xicotes que apareixen a la portada. Dic dues perquè a la japonesa no crec que la torne a vore mai més (m'estalviaré l'acudit fàcil). Ara que parlo de la japonesa, veig que aquesta setmana han buscat bona part de les fotos a publicacions del país del son naixent. Només he trobat a faltar que el doctor Climent no ens haja posat una foto d'una oriental exuberant en un posat extremadament suggeridor per tal d'alegrar la vista als lectors més

desbocats. Com deia, ara una japonesa a la portada, ara set japonesos asseguts al metro, ara un samurai a punt de fer-se l'harakiri, ara dos somrients nipons contents perquè els ha agradat la carxofa... A vore si el proper agermanament el fem amb algun poble del Japó i ens n'anem tots cap allà, falleres incloses.

Alimentaria 2008. He suposat que aquest setmanari ha segut un dels pocs mitjans locals que han anat a aquesta fira. Després vorem com, des de sessudes columnes, es pontificarà sobre el bé i el mal i es deixarà clar quines són les coses que realment ens interessien als benicarlendos. Per cert, m'ha semblat molt graciós això de que els murcians venguen la carxofa a meitat de preu que la nostra. Ara imaginem-nos que els nostres polítics comencen a enviar-los aigua de la nostra pel famós transvasament. La producció augmentaria i les carxofes encara anirien més barates. Agua para todos. Com? Que el noranta per cent de les nostres carxofes se les mengen els catalans? Mare meua! Això no pot ser. No podem ser dependents de Carod. S'ha de fer alguna cosa. No pot ser que aquesta gent tinga tan bon gust,

cal que les forces locals més valencianistes reaccionen. O siga, que estam guanyant diners perquè els catalans ens compren les nostres carxofes? Però no era al revés? No eren ells els imperialistes que ens estan xuclant la sang? No entenc res. Que vinguen els bons (si és que n'hi ha més d'un) i ens ho expliquen tot, que això no pot ser. És una trencada d'esquemes massa grossa de tot el que hem llegit i sentit sobre els catalans. Perquè no vull pensar que les nostres carxofes els agraden tant perquè no són bones. O si?

He llegit l'anàlisi de les eleccions. Molt correcte. Però m'he quedat ben parat en vore el percentatge de vots que ha tret el partit de Rajoy al nostre poble. Mariano s'ha endut més de la meitat dels vots emesos pels benicarlendos. Més de la meitat! Sense comentaris. Si amb aquest resultat el Pp (Generalitat i Diputació) no comença a fer inversions als nostre poble, confirmarem el caràcter mansot i mal-leable que determina la nostra identitat com a poble gens reivindicatiu, conservador a tope i que no n'aprendrà mai per moltes garrotades que ens peguen.

Llàstima que s'acaba l'univers fallero. A vore si l'any que ve comencen una mica abans i ho fan durar una mica més, que les falles estan molt necessitades de bons consells i idees noves.

Em sap molt greu no comentar els magnífics articles de la setmana, però s'acaba l'espai i el temps. Ara hauria de posar una espifiadeta. Serà menudeta. Em sembla que alguns números de les eleccions que hi ha a la pàgina quatre. No té més importància, per això no ho he volgut destacar més.

Crònica d'un desenllaç anunciat

Ja fa unes setmanes parlàvem del tema que ara ens ocupa, la variant de l'N-340, i si llavors ja dèiem que ho vèiem molt fosc ara, la cosa no ha canviat massa. Si més no, a pitjor.

A veure, no pel fet que el ministeri haja fet alguna cosa més en contra del nostre territori (ja de per sí difícil), si no pel fet que els polítics benicarlandos, passades les eleccions, ja se'ls fuma un pito el que passe ací.

No ens ha d'estranyar, sempre ha estat així i sempre ho estarà. Però el que no és de rebut és la hipocresia amb que es comporten alguns, principalment el PP i el BLOC. A veure, als primers, pel fet que no tenir cap mena d'escrúpols d'amagar les seues vergonyes al darrera d'una pancarta (ni alliberament, ni traçat), que els importa ben poc. I ho han demostrat clarament fen mans i mànigues per no portar la proposta del llauradors, contrària a eixe traçat, al Ple perquè es debata i es vote. I és que no ens enganyem, ja en l'època de Mundo, el Consell Agrari es va pronunciar contràriament a eixe mateix traçat i, llavors, mai el PP va portar la proposta al Ple. Simplement era més fàcil no pronunciar-se, oficialment.

627

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

El BLOC d'ara vol nadar i guardar la roba. Vol l'alliberament de l'autopista però no vol canviar el traçat perquè afectarà a d'altres veïns i a un pou de la localitat. A veure és que qualsevol traçat no afectarà sempre a uns o altres? I és que l'alliberament de l'autopista, no sabem tots, que és una utopia? Doncs a que juguem.

Al PSOE se'l pot criticar per no haver defensat, a Madrid, un millor traçat, un traçat que no ens partira el terme per la meitat sense remissió. També per no haver defensat, igualment, els interessos del llauradors benicarlandos, els més perjudicats, però tot i així, ha estat l'únic que ha mantingut la seua postura i això, almenys, no li resta credibilitat.

No ens enganyem açò està dat i beneït. El senyor Paco Vallés, representant de la plataforma recentment constituïda, "Per un terme sense barreres", s'ha despertat una mica tard del seu aletargament. On era quan La Unió, fa més de deu anys, lluitava, sola, contra aquest aberrant traçat. Com ell mateix ha dit "la fruita està ja molt madura". I les màquines a punt.

A veure si al final celebrarem la festa de la carxofa amb carxofes de Múrcia.

Panissola 1: per al regidor de governació sr. Soriano. Tant que va parlar, tants de "consells" que donava, tantes idees que tenia, ... i ara què? Ni amb el xiquets. Aquestes falles els xiquets se li n'han burlat tot els que els ha donat la gana. Han tirat coets quan han volgut, on han volgut i com han volgut. I els municipals com si no estigueren. Això a València, fallera, sobretot, no passa. Sr. Soriano el millor que pot fer és dimitir. Ni amb els xiquets ...

Panissola 2: Per a tots els energúmens que amb l'excusa de la festa fallera van convertir els carrers de Benicarló en la seua jungla particular amb el vist-i-plau de les nostres autoritats que miraven cap un altre lloc. Pixerrades i vomitades per tot arreu, borratxos a dojo (les persones i els coets, que a més, estan prohibits), petards a totes hores i sense control, musica a tota paleta (si li poden dir música al soroll que sortia dels casals que feia tremolar els vidres de les cases dels voltants), desgavell circulatori i, sobretot, mala educació, molt mala educació. Si això és la nostra tarja de visita, fallera, algú s'ho hauria de fer mirar. I molt.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Incivisme aprofitat"

El còmic

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.